UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

13. Maij. 3. Idus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

Visual Library

B. JOANNES: qui dum in Veteri Monte Converſum ſincera mentis demiſſione ageres, humilitatem tuam reſpiciente Domino, multa prophetiæ ſpiritu prædixiſti, quorum veritatem illico probavit eventus, & ſecuta divinitùs ultio in irriſores. *Quid eſt tota ſacra pagina, quàm vox prophetica, juſtis præmia, impijs tormenta prænuncians? Et irriſori ſimilis eſt, qui nec minis nec promiſſis ad meliorem vitam movetur. Tu me doce vaticinia illa tali cum humilitate, ac timore revereri, ut non ultionem, ſed miſericordiam divinam merear.* *Floruit circa annum 1217.* Obſervanda S. Scripturæ vaticinia.

S. BERNARDUS, ſer. 54. in Cant.

In veritate didici; nihil æq; efficax eſſe ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam; quàm ſi omni tempore coram Deo inveniaris non altum ſapere, ſed timere. Humilitas & timor.

13. *Maij.* 3. *Idus.*

QUis mihi, ô feliciſſime Chriſti JESU collactanee BERNARDE, nunc pro atramento liquorem lacteum, imò quis mihi ſtylum præbebit Angelicum, ut inauditum ab omnibus *Contigit anno 1146.*

retro ſæculis MARIANÆ dilectionis favorem, quo benedicta labia tua hodierna dies irroravit, pro dignitate recenſeam? Aſpicio te inter ubera commorantem Sponſæ Spiritûs ſancti: Lac illud ſugentem, quod, ut biberet, immenſa Divinæ majeſtatis ſublimitas ſeſe ad infimam humanæ miſeriæ inclinavit abyſſum: & qui erat ab æternitate incomprehenſibilis, parvuli formam ſuſcepit, ut Virgineâ in terris ambroſiâ paſceretur; quâ nempe gratiorem nec condita à ſe cœli promptuaria poterant propinare. Sed & tu parvulus eras in oculis tuis, ſolus ignorans, quantum eſſet de magnitudine tua cœli terræq́ue judicium. Quid igitur faceret Mater humilium, auditâ voce dilecti parvuli, clamantis, *Monſtra, te eſſe Matrẽ?* Matrem ſanè nilhil aptiùs niſi ubera demonſtrabant. Obmuteſcat calumniator impudens, hoc privilegium ad fabulas damnare non veritus. Miretur potiùs cum toto terrarum orbe divinam melliflui ſtyli tui, maximè cùm de ſacratiſſima Virgine loqueris, dulcedinem, ex hac utiq; ſcaturigine profluentem: credâtque, ut multorum pia fides eſt, Amabiliſſimam Matrem te ſæpiùs hac prærogativa fuiſſe dignatam. *Sed ego interim etiam ad te vota mea*

converto

converto, & clamo: Monſtra, te eſſe Patrem. Quod meliùs non præſtabis, quàm ſi propitiam mihi reddideris clmentiſſimam miſericordiæ Matrem. Nullum quidem momentum eſt, quo ejus ſubſidijs non indigeam, ſed una eſt hora, à qua quia tota dependet æternitas, nunc anxiè utrique periculoſum mortis meæ duellum commendo.

Mortis duellū patrocinijs muniendum.

B. THOMA: quem in Angelica vitæ puritate educavit ſacra eremus monaſterij Dunenſis: & Anglicani furoris impietas ad glorioſam martyrij palmam produxit. Natalis enim ſoli, Fidem orthodoxam deſerentis, ruinam cùm æquo animo pietas tua non ferret; Inſulam intrepidus repetijſti. Sed liberam tuam pro defenſione veritatis catholicæ vocem deteſtata crudelitas; poſtquam te multis ærumnis afflixit, nec tamen ab animi conſtantia dimovere prævaluit, tandem publicâ ſententiâ in crucem egit, ac adhuc ſemivivâ linguâ falſa dogmata confutantem, membratim diſcerpſit. *Dei ſolius donum eſt incorrupta Fides. Quam veluti ſanguine tuo teſtatus es: ita fac, ut eam in me eſſe vivam, opera mea fateantur.*

Paſſus circa annum 1580.

S. BERNARDUS, ſerm. 51. in Cant.

Itaq; nec ſinè flore fructus, nec ſinè fide opus bonum. Sed fides ſinè ope-

ribus mortua eſt: ſicut inutiliter quoq; flos apparet, ubi non ſequitur fructus.

14. *Maij. Pridie Idus.*

Paſſi circa annum 1425.

SAncti Martyres AULÆ-REGIÆ in Bohemia: qui ab hæreticis intercepti, & in Tilia arbore ſuſpenſi, novo victoriæ ornamento, tilijs pro palma coronati, evolâſtis ad ſidera. Cujus veſtri triumphi perennem memoriam conſervat arbor, in qua pependiſtis, ejus folijs in hodiernam uſque diem capucij monachalis formam referentibus. Poſſet hæreſis inſaniam ſuam in continuo à tot annis prodigio erubeſcere, niſi infernali collyrio dementari, quàm veritatem mallet agnoſcere. *Vos, ô ſancti, orate, ut hoc capitis tegumentum, vel ſola antiquitate venerandum, ſit mihi galea ſalutis; humilitatis (quam primariò repræſentat) inſigne; ſcutum religioſæ diſciplinæ. Ac veluti coronam verticis tegere ſolet, ita me juvet ad promerendam in cœleſti patria promiſſam Chriſtum ſequentibus coronam.*

Folia tiliæ prodigioſa.

Capucium monaſticum.

Floruit anno

B. PETRE: quem Catalaunum mundo dedit, BERNARDUS verò è mundo